

Talerstolen sad atter i Aften Jørgen Berg og Fru Maja, desuden Karl May og andre af Kunstnerkresen fra »Lysesaksen«. De vakte megen Opsigt i Salen. Navnlig var det Tilfældet med Karl May, som optraadte i sin allerede berømte mørkebrune Regnkappe med Slag, der gav ham en tilsigtet Lighed med en italiensk Munk. Før Foredragets Begyndelse havde han staaet op og set ud over Salen, ganske som han tidligere havde tiltrukket sig Opmærksomheden i Teatre og Varieteer. Men der blev sagt om ham, at han nu levede ganske som en oldkristelig Asket; og i Virkeligheden havde han i Øjeblikket ikke andre Kærester end Fru Maja.

Forøvrigt var Salen fyldt af den sædvanlige brogede Forsamling af det finere Borgerskabs Damer og Smaagadernes Madamer, af Kontorister og Haandværkere, af Butiksfrøkner, Grosserere, Soldater og især Studenter af begge Køn. Blandt nogle af de sidste var Kristendommens Aktier gaaet stærk tilvejs, siden en Digter af Harald Bohses Rang havde ydet den sin Anerkendelse, hvad ogsaa et Par af Byens Præster offentlig havde takket ham for, idet de til Gengæld roste hans Digte.

Men rundt omkring i denne urolige og adspredte Skare, der var strømmet til, fordi det nu engang var bleven en Modesag i København at skulle høre